

Projekt ob 100. obletnici rojstva Bojana Adamiča v letu 2012

»Stojim pač na stališču, da je vrednejše (tudi magari slabše) delo, ki ima na sebi nekaj originalnega in svežega, kot najboljša imitacija in kopija, ki to ostane tudi pri najboljši izvedbi. Ne poskušam se torej zgledovati po nikakršnih tujih zgledih, ki pa jih zelo cenim in spoštujem in tudi vedno hodim poslušat in se pri njih učiti – obrti. Njihove ideje so pač njihove in za mene kot poslušalca zelo privlačne, za mene kot skladatelja pa neuporabne, ker pač ne nameravam postati Francoz ali Avstrijec in ne čutim tako kot oni in tega tudi ne morem na neki način »konstruktivno« ali »aktivno« prevesti – in tudi ne vem, zakaj naj bi.«

Bojan Adamič

Družina Bojana Adamiča je pripravila projekt z namenom, da se v letu 2012 izvedejo simpozij in različni glasbeni in fotografski dogodki, povezani z življenjem in delom Bojana Adamiča. Potekajo različne aktivnosti, s katerimi zaznamujemo njegovo izredno obsežno ustvarjalno in umetniško delo. Večinoma se v okviru vsakoletnih, že utečenih prireditev in dogodkov, v tem letu spominjajo oz poklanjajo Bojanu Adamiču tako številni orkestri, kot posamezniki.

Projekt, skupaj podatki o Adamičevem življenju in delu, se nahaja na krovni spletni strani www.bojan-adamic.si. Zelo veliko gradiva iz Adamičeve zapuščine (osebna korespondenca, pogodbe, fotografije, scenariji, časopisni članki in podobno) je bilo v letu 2012 predanega v NUK in v Slovensko Kinoteko, tako da bo na voljo tudi raziskovalcem jesenskega simpozija. Celoten filmski opus, ki je bil v lasti Bojana Adamiča, pa se nahaja v NUK-u že od prej.

Na novinarski konferenci, ki bo v četrtek, 9. avgusta, na sam rojstni dan velikega skladatelja, bomo posredovali tudi vse podatke o minulih in prihodnjih prireditvah.

Zakaj je družina pripravila in vodi tako obširen in raznolik projekt? Morda je del odgovora zapisala gospa Stanka Gačnik v Monografija »Zven maske/Fotografske mojstrovine Bojana Adamiča: “Kako napisati zanimiv življenjepis, kaj izpostaviti, poudariti in kaj ne, kako predstaviti vrhunskega glasbenika, skladatelja, dirigenta, pisca domala vseh zvrsti glasbe, tudi filmske in gledališke, kako izpostaviti njegov, malo poznan in izredno obsežen fotografski opus pustnih mask in kurentov s Ptujkega polja ..., kako zakrožiti življenjsko zgodbo »velike staroste slovenske kulture«, večno drugačnega, radovednega, inovativnega in izredno pogumnega ter trmastega človeka ... so bila vprašanja, a katere sem iskala odgovore ob razmišljanju o Bojanu Adamiču. O velikem umetniku, ki je s svojim delom in življenjem prestopil čas od rojstva do smrti, vstopil v prostor od severa do juga in vzhoda do zahoda, zaobšel meje med profesionalizmom in amaterstvom, ki je živel glasbo in ljubil fotografijo. Preprosto, postal je človek za vse čase«.

Ob koncu je dodala njegovo misel: »Sem Slovenec, ki je pač ostal doma in s tem napravil veliko, neopopravljivo neumnost ... Ali pa ne!«

Alenka Adamič